Bewustzijn

12 September 1969
lezing 175

“Gegroet, al mijn vrienden hier. Jullie ontvangen de tastbare zegen die in de vorm van energiestromen - vol bewustzijn en kracht - naar jullie uitstroomt. De energie stroomt naar jullie toe en door jullie heen. Dit is een werkelijkheid die je kunt gaan waarnemen naarmate je eigen bewustzijn groeit, zich verruimt en zich in nieuwe gebieden waagt.

In deze lezing wil ik het over bewustzijn hebben, over bepaalde aspecten ervan en over de betekenis ervan in het scheppingsplan. Ons werk in de komende maanden dient ertoe het begrip van de kracht en de betekenis van scheppend bewustzijn te verdiepen. Schepping is daadwerkelijk een gevolg van bewustzijn en niet andersom, zoals algemeen wordt aangenomen. Niets kan bestaan als het niet eerst in het bewustzijn aanwezig is, of dit bewustzijn nu de universele geest, het universele zelf of het geïndividualiseerde zelf is, het maakt geen verschil. Of datgene wat je met je bewustzijn waarneemt, schept en formuleert nu belangrijk, wereld hervormend is of slechts een voorbijgaande, onbetekenende zienswijze, het principe moet hetzelfde zijn.

We hebben deze feiten vaak besproken en jullie kennen ze maar jullie besef ervan is nog onvoldoende. Jullie zien nog steeds de enorme betekenis van wat je met je bewustzijn schept over het hoofd en het gegeven dat jullie daarmee geen verbinding hebben, veroorzaakt het werkelijke, het ergste lijden. Geen lijden is zo hevig als het lijden dat ontstaat wanneer je niet weet dat je je eigen ervaringen hebt voortgebracht. Dit geldt in mindere mate ook voor positieve ervaringen en ervaringen die je je wenst. Want als je niet weet dat je die ervaringen zelf hebt gecreëerd, zul je je altijd hulpeloos voelen, overgeleverd aan een kracht die je niet kunt begrijpen. Deze kracht is waarlijk jullie eigen bewustzijn, vrienden.

Laten we nu eerst om een beetje beter te begrijpen wat bewustzijn eigenlijk is enkele van de meest kenmerkende eigenschappen van bewustzijn bekijken. Bewustzijn is niet alleen het vermogen om te denken, te onderscheiden en te kiezen - dat ligt voor de hand. Het is niet alleen het vermogen om te kennen, waar te nemen en te voelen. Het is ook het vermogen om te *willen*. Willen is een heel belangrijk aspect van bewustzijn. Of je nu beseft dat je iets wilt of dat je er geen contact mee hebt dat je iets wilt, het maakt geen verschil. Je wil is een aspect van je bewustzijn en daar je bewustzijn voortdurend schept, is ook je wil daar steeds bij betrokken. Willen is een doorgaand proces, net zoals weten en voelen. Waar bewustzijn is, is altijd sprake van weten, voelen en willen. Vaak scheppen een aantal tegenstrijdige wilstromen aan de oppervlakte een kortsluiting die zich voordoet als een gebrek aan bewustzijn, verdoving. Aan de oppervlakte is er minder bewustzijn maar onder de oppervlakte gaat het bewustzijn verder. Wat het voortbrengt, manifesteert zich als tastbare levenservaringen waarmee je je geen raad weet omdat je gelooft dat wat het leven je brengt helemaal los staat van wat je zelf wilt en weet. leder pad dat zich met werkelijke ontwikkeling bezighoudt, moet alle verwarde en tegenstrijdige verlangens, alles wat je gelooft en denkt aan de oppervlakte brengen zodat je de geschapen levensomstandigheden in hun ware licht gaat zien, namelijk als je eigen schepping. Dit besef geeft je de kracht om te herscheppen.

Willen, bepalen, formuleren, bestaande mogelijkheden kennen, waarnemen - al deze innerlijke activiteiten zijn de gereedschappen waarmee je schept. De mensheid kan nauwkeurig worden onderverdeeld in diegenen die dit weten en deze gereedschappen doelbewust, creatief en constructief gebruiken en diegenen die zich niet bewust van deze feiten zijn en het slachtoffer van hun onwetendheid zijn omdat zij voortdurend op een destructieve manier scheppend bezig zijn zonder dit ooit te beseffen.

De mens is de eerste entiteit op de evolutieladder die welbewust met zijn bewustzijn kan scheppen. Jullie, vrienden, die je ware identiteit, je ware Zelf zoeken, moeten gaan ervaren dat je de kracht hebt om te scheppen en meer in het bijzonder hoe je hebt geschapen wat je nu hebt of niet hebt. Dan kun je zien hoeveel pijn en spanning zich in je ophoopt wanneer je tegen je eigen scheppingen vecht. Dit is onvermijdelijk het geval wanneer iemand - zowel in algemene als specifieke zin - zich nog niet bewust is van hoe zijn leven een voortbrengsel is van de

activiteit van zijn eigen geest. Hij komt onveranderlijk in verzet tegen dat wat hem niet bevalt maar helaas weet hij niet dat hij zichzelf op deze manier nog verder verscheurt. Ook dit verzet hoeft niet helemaal bewust te zijn - het kan zich uiten in een vage ontevredenheid met het leven, een hopeloos verlangen, een gevoel van zinloosheid en frustratie waaruit hij geen uitweg ziet. Ook dit is een soort verzet.

Om het belang van bewustzijn nog diepgaander te begrijpen is het ook nodig om de positieve en negatieve manifestaties of de richtingen die het bewustzijn kan inslaan, te gaan zien. De mens heeft de zuiverste wijsheid in zich die de kant van een steeds groter wordende gelukzaligheid op stroomt, van nieuwe perspectieven met een oneindige variëteit, een rijke schakering aan uitdrukkingsvormen voor zijn leven. Dit is de universele geest. Ik zal niet zeggen dat de universele geest *in* je is - ik zeg dat je hem *bent* maar over het algemeen weet je dat niet. Maar de mens herbergt ook de vervormde uitdrukking van zijn scheppend bewustzijn en daarmee *wil* hij op een negatieve en destructieve manier. Je zou ook kunnen zeggen dat dit de eeuwige strijd tussen God en de duivel, tussen goed en kwaad, tussen leven en dood is. Het doet er niet toe hoe je het noemt, dat is een kwestie van cultuur, mode, interpretatie, persoonlijke voorkeuren en houdingen ten opzichte van de wereld. Hoe je deze krachten ook noemt, het zijn *je eigen krachten*; je bent geen hulpeloze pion in de handen van een ander. Dit is het punt waar het om draait, het allerbelangrijkste feit in het leven dat je kijk op jezelf en je houding ten opzichte van het leven helemaal verandert. Wanneer je dit niet weet, zul je je voortdurend het slachtoffer van omstandigheden voelen waarover je geen zeggenschap hebt.

Om je ware identiteit te leren kennen en te ervaren dat je de universele geest *bent,* zijn er drie dingen noodzakelijk.
Ten eerste: dat je je erop afstemt. Dat is mogelijk als je het bestaan ervan kent. Je moet van binnen heel stil worden en het laten gebeuren. Je activeert hem door welbewust te proberen ernaar te luisteren en hem waar te nemen. Dit is niet zo makkelijk als het klinkt want het tumult van je gedachten staat deze mogelijkheid in de weg. Het vraagt oefening om van binnen stil genoeg te worden om het geroezemoes van je gedachten te kunnen stoppen en onwillekeurige gedachtepatronen op te laten komen. Als je hierin enigermate bent geslaagd, zul je een leegte ervaren. Het lijkt of je in het niets luistert en dat kan zelfs angst of teleurstelling oproepen. Uiteindelijk begint de universele geest zich kenbaar te maken; niet omdat hij ertoe ‘besluit’ om dat nu te doen

omdat je ‘braaf’ bent geweest en het nu ‘verdient’ maar omdat je de voortdurende aanwezigheid ervan gaat bespeuren. Dan weet je dat hij er altijd al was, heel dichtbij en direct toegankelijk - bijna *te* dichtbij om waar te nemen. Eerst manifesteert hij zich misschien niet direct als een stem, als een innerlijk weten maar met omwegen, via andere kanalen en later als schijnbaar toevallige ideeën die je plotseling invallen. Maar als je alert en sensitief bent en afgestemd op de werkelijkheid, weet je dat dit de eerste tekenen zijn van contact maken met de universele geest. Later zal de leegte van zo'n enorme volheid blijken te zijn dat die onmogelijk in woorden is uit te drukken.

Zoals ik al zei, wat je bij het waarnemen van de universele geest ook hindert, is zijn onmiddellijke nabijheid. Die nabijheid, die voortdurende aanwezigheid is natuurlijk prachtig. Wanneer je ontdekt dat hij te allen tijde in je is, vervult dit je met een besef van veiligheid en kracht. Je beseft dat je nooit meer tekort hoeft te schieten of hulpeloos hoeft te zijn want deze bron van alle leven verschaft je ieder kleinigheid die voor jouw leven van belang is. Hij vult je met rijke gevoelens, hij stimuleert en kalmeert je, hij wijst je hoe je met problemen moet omgaan, hij biedt je oplossingen die alles in zich verenigen: fatsoen, eerlijkheid, liefde en genot, werkelijkheid en geluk; zowel je eigen belang als dat van anderen wordt gediend; je kunt je plichten nakomen zonder in het minst je vrijheid te beperken. Maar allereerst geeft die prachtige directheid juist haar problemen omdat je denkt dat je dit alles alleen heel ver weg kunt vinden. Doordat je erop bent ingesteld de universele geest alleen als verre werkelijkheid te ervaren, is het je niet mogelijk om zijn nabijheid te ervaren.

Ten tweede is het noodzakelijk om ten volle dat deel van je bewustzijn te ervaren en te begrijpen dat een negatieve wending heeft genomen, dat destructief is geworden en dus op een destructieve manier schept. In ons padwerk is hier heel veel aandacht aan besteed. Maar makkelijk is het niet omdat, nogmaals, de mens gewend is te geloven dat zijn leven een vaststaand gegeven is waarin hij werd neergezet en waarmee hij maar moet leren omgaan zonder zijn innerlijke processen - denken, willen, weten, voelen en waarnemen - in aanmerking te nemen. Zoals jullie nu kunnen beamen, vraagt het heel wat eerlijkheid en discipline en moet hij heel wat weerstand overwinnen voor een mens tot deze zeer belangrijke ‘omschakeling’ bij zijn algehele benadering van het leven in staat is: van zich hulpeloos voelen naar in alle opzichten zijn eigen scheppingen zien. Ik kan wel zeggen dat het niet echt mogelijk is

het universele Zelf te activeren wanneer een entiteit nog blind voor zijn eigen negatieve scheppingen is. Soms kan het gebeuren dat bepaalde kanalen open zijn. Daar staat dan niets in de weg maar waar nog blokkades zijn, waar je nog blind bent en denkt dat je hulpeloos bent, kan dit contact niet tot stand komen.

En op de derde plaats: je bewuste denkprocessen vormen de eerste 'handgreep' om met de universele scheppende geest in contact te komen. Met je bewuste denken schep je evenzeer als met dat wat we onbewust denken en willen noemen. Je denkvermogen verschilt feitelijk niet van de scheppingsprocessen van de universele geest. Alhoewel het een afgescheiden fragment van het geheel is, beschikt het over dezelfde krachten en mogelijkheden. Zelfs de afgescheidenheid is niet werkelijk maar bestaat alleen omdat je jezelf nu als afgescheiden ervaart. Op het moment dat je zijn directe aanwezigheid ervaart, voel je geen onderscheid meer tussen de verstandelijke denkprocessen en die van het grotere Zijn. Uiteindelijk vallen zij samen en weet je dat het altijd zo is geweest, alleen wist je dat toen nog niet. Daardoor heb je de krachten waarover je beschikt, niet benut. Je liet ze ongebruikt of je hebt ze in je blindheid juist misbruikt. Jullie kunnen een begin maken met jezelf eindelijk als de universele geest te ervaren door je bewuste denken en de activiteit van je geest doelbewust en constructief te gebruiken. Je kunt dit in twee fasen doen. Eerst dien je duidelijk te zien hoe je zonder het te weten deze zelfde denkprocessen op een negatieve manier hebt gebruikt, hoe je op een destructieve wijze hebt geschapen. Daarna kun je voor jezelf formuleren wat je nu in je leven tot stand wilt brengen. Dit doe je door de betreffende gedachtevormen te scheppen, door te stellen dat het in het wereldplan mogelijk is en door je erin in te leven, het met een ongedwongen, ontspannen houding te weten en te willen. Dit betekent ook dat je bereid dient te zijn om verkeerde en oneerlijke innerlijke houdingen te wijzigen want anders blokkeer je wat je wilt.

Door gedachtevormen te bouwen waarin je je op een creatieve manier ontplooit, kun je de rijke bron in jezelf aanboren. De aanzet wordt door de bewuste activiteit van je denken gegeven en ook dit denken is zo dichtbij dat je het moeilijk herkent. Het vraagt een bepaalde concentratie, een richten van je aandacht op je denkprocessen waarbij je kijkt hoe je ze gebruikt, hoe jouw direct toegankelijke denkprocessen, de manier waarop je je geest gebruikt, scheppen wat je hebt en wat je niet hebt. Als je dit proces eenmaal kunt omkeren, heb je een gereedschap

van de schepping ontdekt en word je werkelijk je ware Zelf. Want je bent de universele geest die de wereld schiep. Je schept nu voortdurend je eigen wereld, het leven dat je leidt.

Wanneer je aandacht aan je innerlijke processen besteedt, zul je merken dat veel waarvan je dacht dat het onbewust was, helemaal niet zo verborgen is. Let hier vooral eens op wanneer je je in een verwarde of verwarrende toestand bevindt. Zie hoe je heel veel van de situatie en van je reacties zozeer als vanzelfsprekend aanneemt dat je stilzwijgend aan je houdingen die zo voor het grijpen liggen, voorbijgaat en dat zijn precies die houdingen die je aanwijzingen kunnen geven over de manier waarop je scheppingskrachten werken -- die hier natuurlijk zijn omgekeerd en zich in hun negatieve vorm uiten. Door ieder detail van de situatie in ogenschouw te nemen, door in een nieuwe en frisse benadering het gebied van je overwegingen en je aandacht uit te breiden, zul je het inzicht krijgen dat je daarvoor miste. Deze zelfkennis is zuivering in de meest ware zin van het woord omdat die je uiteindelijk doet beseffen welke krachten in jou als schepper van je leven werkzaam zijn. Het is nooit echt een pijnlijke ervaring om te ontdekken hoe je op een destructieve manier scheppend bezig bent geweest want het wordt meteen duidelijk dat je dus ook de macht hebt om mooie levenservaringen voor jezelf te scheppen. Je wordt je meteen bewust van je eigen eeuwige wezen met haar oneindige vermogen om zich te ontwikkelen.

Jullie zien dus, vrienden, dat we hier met drie niveaus te maken hebben. Al die niveaus moeten toegankelijk worden. Geen ervan is gemakkelijker te zien dan een ander. Het zou een dwaling zijn om te denken dat je dagelijkse gedachten gemakkelijker zijn waar te nemen dan ofwel je destructieve wil ofwel je goddelijke aard met zijn oneindige kracht en wijsheid. Ze zijn allemaal even dichtbij en lijken alleen maar ver weg omdat je je blik de tegenovergestelde kant op richt. Je moedwillige destructiviteit of die grootse scheppende geest die je *bent,* zijn alleen ‘onbewust’ omdat je je starende blik, je aandacht de andere kant op richt, omdat je als een eerste stap om ze te kunnen ontdekken, hun bestaan niet eens het voordeel van de twijfel geeft. Hetzelfde geldt ook voor je dagelijkse gedachten die altijd maar doorgaan zonder dat je ze kritisch onderzoekt zodat je je er helemaal niet van bewust bent hoe ze steeds dezelfde onproductieve en negatieve kanalen volgen. Je merkt ook niet dat je er zelfs een zekere bevrediging in vindt om dit zo door te laten gaan. Dus zijn alle drie niveaus even

moeilijk of even gemakkelijk waar te nemen. De moeilijkheid ligt hoofdzakelijk in je onwetendheid, in het feit dat je niet luistert naar datgene waarnaar je kunt luisteren, dat je niet observeert wat je kunt observeren als je maar de juiste kant op kijkt.

Wanneer je je negatieve gedachtegangen observeert, is het belangrijk dat je je realiseert (a) wat deze je opleveren; hoe deze verband houden met precies die gevolgen die je in je leven het meest betreurt, en (b) dat je het vermogen hebt om deze gedachtegangen te veranderen en nieuwe kanalen, nieuwe manieren waarop je denken zich kan uitdrukken te vinden. Deze twee facetten maken een wereld van verschil. Zo bevrijd en ontdek je jezelf werkelijk. Dit is het 'bij je ware zelf komen' waar we het zo vaak over hebben. Dit is de ontdekking van je ware identiteit die staat voor zulk verheugend nieuws. Maar eerst dien je te zien hoe je doorgaat met negatieve denkprocessen, hoe je in dezelfde vicieuze cirkels blijft piekeren en hoe je bijna moedwillig je gedachten in hetzelfde kringetje laat ronddraaien en in de zeer beperkte, zeer nauw begrensde gedachtekanalen laat bewegen, en je nooit buiten deze hindernissen waagt die er zijn om met een nieuwe gedachtesprong van jou zelf genomen te worden.

Laten we een voorbeeld nemen: je bent ervan overtuigd dat je alleen een of andere negatieve manifestatie van iets kunt meemaken. Als je eenmaal de hardnekkigheid ziet waarmee je dit als vanzelfsprekend aanneemt, kun je jezelf afvragen: '*Moet* dit echt wel zo zijn?' Op het moment dat je je deze vraag stelt, zet je de deur op een kier. Als je zelfs niet weet dat je alleen maar van deze heel beperkte mogelijkheid voor jou overtuigd bent, wordt het onmogelijk om nieuwe en andere mogelijkheden te opperen. Pas na zo'n vraag kun je je aan deze mogelijkheden wagen, om te beginnen door de betreffende gedachten als blauwdruk voor wat je wilt scheppen te formuleren. De wereld gaat langzaam voor je open. Maar de opening moet je om te beginnen met je denken maken door te zeggen: 'Het hoeft niet zo te zijn, het kan ook op een andere manier, en ik wil het ook anders. Wat mij daarbij in de weg staat, wil ik opruimen. Ik heb de moed dat onder ogen te zien en verder te gaan dan deze levenservaring die ik mijzelf tot nu toe heb bezorgd door als vanzelfsprekend aan te nemen dat het niet anders kon.' Op dit bewuste denkniveau dien je te gaan zien hoe je bepaalde situaties als *vanzelfsprekend* beschouwt.

Een andere mogelijkheid is dat je op een bepaald gebied misschien wel

een positief resultaat wilt maar tegelijkertijd bepaalde logische consequenties die met deze wens gepaard gaan niet wilt aanvaarden – door een misvatting of omdat je gelooft dat deze consequenties onwenselijk voor je zijn. Dit zijn de gebieden waar je je op kinderlijke wijze verzet tegen het jezelf geven, de vervormde poging om het leven in de maling te nemen en meer te krijgen dan je wenst te geven. Aan dergelijke oneerlijke wensen kan het leven niet voldoen terwijl jij je beduveld voelt en ontstemd bent omdat je niet echt naar de kwestie hebt gekeken. Je bent je ook niet bewust van je verkeerde redenaties bij je weerstand om jezelf te geven. Zo schep je gedachtevormen van dwaling en vervorming die datgene wat voor jou mogelijk is, in de weg staan.

Zo kun je zien dat het bewuste denkniveau zowel door je eigen destructieve kant als door de universele geest wordt beïnvloed. Je kunt bewust kiezen in welke richting je je gedachten wilt formuleren als je je eenmaal van hun gewoontepatronen bewust bent. Deze vrije wil, zelf bewust je koers bepalen, is jouw sleutel voor bevrijding.

Wat de destructieve kant van het zelf aangaat, zul je steeds duidelijker zien dat je ook hiervoor doelbewust kiest. Het is niet iets dat je overkomt. Als je eenmaal echt vooruitgang op dit pad hebt geboekt, ben je zover dat je eindelijk dit opzettelijke verlangen naar destructief gedrag en destructieve houdingen kunt toegeven. Je kunt zien dat je ongelukkig bent en feitelijk afziet van geluk, vervulling en vruchtbaar leven. Misschien ben je heel ongelukkig met het resultaat maar toch blijf je koppig vasthouden aan de negatieve wil van je bewustzijn. Jullie kunnen zien hoe enorm belangrijk het is hier achter te komen.

De eeuwenoude vraag is: hoe is dit nu zo gekomen? Waarom koesteren mensen deze totaal zinloze, nutteloze en volslagen doelloze verlangens? Waarom neemt je denken deze loop? De religie noemt het ‘zonde’ of ‘kwaad’. De psychologie noemt het ‘neurose’ of ‘psychose’ of geeft het nog een andere naam om onderscheid aan te brengen tussen de verschillende vormen van deze ontaarde neiging van de menselijke geest. Hoe je het ook noemt, het is zeker een ziekte. Om deze ziekte te genezen moet je hem enigermate begrijpen. Dit kun je in de eerste plaats doen door de kanalen van je eigen verkeerde aannames en foute ideeën te volgen, tezamen met de emoties en de wilsrichting die daaruit voortvloeien. Dit kun je maar tot op zekere hoogte doen als je niet tevens in algemenere zin de werking van de scheppings-

processen van de geest begrijpt, zowel in hun positieve als negatieve verschijningsvorm. Daarom vragen mensen telkens weer: 'Hoe komt het kwaad in de wereld?' Soms vragen ze: 'Waarom heeft God het kwaad in ons geplaatst?' alsof iemand anders ergens iets heeft 'geplaatst'. Als je eenmaal voldoende inzicht in jezelf hebt en het duidelijk is geworden dat je *zelf* geluk verwerpt, kun je je dezelfde raadselachtige vraag stellen: “Waarom doe ik dat? Waarom kan ik me niet wensen wat goed voor mij voelt?” Deze vraag is hier heel vaak gesteld, zoals overal elders in de wereld waar spirituele lessen worden gegeven.

Lang geleden, aan het begin van ons contact,[1] heb ik zelfs een allegorisch verhaal over de zogenoemde ‘val der engelen’ verteld: over een geest die eens heel erg opbouwend was, wiens ontplooiing zich tot steeds grotere gebieden van licht en geluk uitstrekte maar die van deze koers afweek en zich van zijn diepste goddelijke zelf afscheidde en zijn innerlijke samenhang verloor. Hoe kon hij deze duistere, destructieve kanalen ingaan? Elk verslag, zoals ik heb gegeven en zoals ook elders is gegeven, wordt heel gemakkelijk verkeerd begrepen omdat het altijd als een historische gebeurtenis die in tijd en ruimte heeft plaatsgevonden wordt uitgelegd. Daarom is zo'n verslag volstrekt misleidend. Ik waag het nogmaals - en nu vanuit een andere invalshoek - uit te leggen hoe destructiviteit in een absoluut opbouwend ingesteld bewustzijn ontstaat. Ik zal proberen een andere benadering te vinden waardoor jullie misschien ergens worden geraakt en een diepgaander begrip van dit heel belangrijke onderwerp krijgen zodat jullie je eigen destructiviteit met nieuw begrip tegemoet kunnen treden, waarbij ik jullie help om er los van te komen.

Stel je een bewustzijn voor, vrienden, een staat van zijn waarin alleen geluk is en een oneindig - letterlijk oneindig - vermogen om met, door middel van en vanuit je eigen bewustzijn te scheppen. Bewustzijn is naast de andere eigenschappen, zoals ik al zei, een denkmachine. Dus het denkt - en zie: er ontstaat iets; het wil - en zie, wat het wil en denkt *is*. Dit kan in steeds meer richtingen met steeds meer variaties en mogelijkheden worden uitgebreid. Het leven is qua mogelijkheden oneindig. Het scheppen gebeurt door eerst te denken, dan wordt de gedachte een feit, een vorm in het leven dat niet in de structuur van het ego gevangen zit, het leven dat vrij is, waar het bewustzijn vrij stroomt en vrij zweeft. Daar is de gedachte onmiddellijk daad en vorm. Alleen

[1] Zie lezing 20 'Over God en de schepping' en lezing 21 'De val'. (Noot vertaler)

in het bestaan van het menselijke ego is de gedachte schijnbaar gescheiden van daad en vorm. Hoe minder bewustzijn een entiteit bezit, des te meer lijken gedachte, daad en vorm van elkaar gescheiden te zijn, zelfs zozeer dat zoals jullie heel goed weten de vorm of de uitingsvorm totaal los lijkt te staan van de daad en de daad los van de gedachte of de wil. Er wordt geen verband tussen deze drie stadia gelegd. Een wezenlijk onderdeel van het verruimen van je bewustzijn is het leggen van juist dit verband. Hoe ver ze in tijd en ruimte ook van elkaar af lijken te staan, gedachte en wil, daad en handeling, vorm en uiting zijn allen een eenheid. In de staat van Zijn waar geen beperking is, waar niets vast gestructureerd is, wordt deze eenheid als een levende werkelijkheid ervaren. Hierin ligt een onbeschrijfelijke verrukking en fascinatie. Het hele universum is beschikbaar voor verkenning, voor het jezelf op nieuwe manieren uitdrukken en jezelf ontdekken, voor het vormgeven van steeds nieuwe werelden, ervaringen en indrukken. Schepping is oneindig fascinerend. Het is een eindeloze fascinatie die alsmaar doorgaat en aldoor nieuwe wegen vindt.

Aangezien de mogelijkheden oneindig, grenzeloos en onbeperkt zijn, kan het bewustzijn zichzelf ook verkennen door zich te beperken, door zichzelf op te delen en af te splitsen om als het ware ‘te zien wat er gebeurt’. Het ervaart zichzelf; in plaats van zich uit te breiden trekt het zich samen; het probeert uit hoe het voelt om zich naar binnen te trekken in plaats van zich te ontplooien; en in plaats van het licht verder te verkennen wil het zien hoe het is om duisternis te voelen en te ervaren. Scheppen als zodanig is fascinatie. Die fascinatie wordt niet eenvoudig teniet gedaan als het geschapene een keer aanvankelijk een beetje minder plezierig of verrukkelijk of schitterend is. Zelfs dat kan op een bepaalde manier iets fascinerend en avontuurlijks hebben - gewoon om eens uit te proberen, als ik zulke beperkte bewoordingen mag gebruiken. Maar dan begint het geschapene zelf kracht te krijgen. Want in alles wat is geschapen, is energie geïnvesteerd en die energie zet zichzelf voort, krijgt zijn eigen impuls. De energie gaat uit eigen beweging verder. Het bewustzijn dat deze kanalen en wegen heeft gecreëerd, experimenteert misschien langer en meer dan ‘veilig’ is omdat het op dat moment niet genoeg kracht voor zichzelf overhoudt om van koers te veranderen. Het kan in zijn eigen impuls de weg kwijt raken zonder te willen stoppen en later zonder te zien hoe het op deze koers kan stoppen. Dan brengt het alleen of hoofdzakelijk negatieve scheppingen voort totdat de gevolgen zo onplezierig zijn dat het zichzelf weer in de hand tracht te krijgen en tegen de impuls probeert

in te gaan door zich zijn echte weten van wat zou kunnen zijn te ‘herinneren’. In ieder geval *weet* het bewustzijn dat er geen echt gevaar is want welk lijden jullie mensen ook voelen, in laatste instantie is het echt een illusie. Als je eenmaal diep in jezelf je ware identiteit vindt, weet je dat. Het is alles een spel, een fascinatie, een experiment van waaruit je kunt terugkeren naar je ware staat van Zijn, als je het maar echt probeert.

Nu bevinden veel mensen zich nog in een toestand waarin ze het nog niet echt willen proberen. Zij worden nog steeds gefascineerd door het verkennen van negatieve scheppingen, althans wat een deel van hun innerlijke wezen betreft. Sommige afgescheiden entiteiten zijn nooit zover gegaan dat zij het directe besef van wie zij werkelijk zijn hebben verloren en niet meer de kracht bezitten hun exploraties een andere kant op te sturen. Anderen hebben dit besef tijdelijk verloren. Maar op het moment dat ze dat echt willen, moeten ze het besef terugvinden. Het is goed als jullie dit allemaal onthouden.

De scheppingsimpuls bevat enorm krachtige energieën. Deze energieën hebben een uitwerking, zij laten een indruk in de alles doordringende scheppende substantie achter, dat ‘materiaal’ dat reageert op de scheppende geest en dat in een vorm wordt gegoten dan wel de vorm krijgt van gebeurtenissen, dingen, een bepaalde geestestoestand, noem maar op. Daarom zijn de indrukken in de zielssubstantie zo diep en kan alleen de sterkere kracht van de modellerende geest de verkeerde indrukken die de gebeurtenissen in je leven beheersen, uitwissen. Geest oftewel bewustzijn doordringt, levenssubstantie wordt doordrongen. In alles om je heen en in je is zowel het mannelijke principe van bepalend, ingriffend bewustzijn als het vrouwelijke principe van gevormde, reagerende levenssubstantie aanwezig. Ontdek deze waarheid in jezelf en het universum gaat, zoals dat ooit het geval was, je weer toebehoren.

Dus als het scheppende bewustzijn op een bepaald punt niet van koers verandert, raakt het gevangen in zijn eigen processen, de processen die het zelf heeft voortgebracht. Een eigenschap van de kracht en de impuls is zelfnabootsing

Dat deze processen zich zo krachtig voortzetten is gedeeltelijk te wijten aan het feit dat zij zichzelf zo te zeggen ‘nabootsen’. Dit aspect van scheppende energie is heel moeilijk uit te leggen. Maar denk eens aan

de drang om anderen te imiteren die zich heel vaak en in verschillende vormen voordoet. Zo is er ook sprake van een drang om jezelf na te bootsen. Hierbij wordt een diepe indruk in de levenssubstantie achtergelaten.

Laat me jullie een voorbeeld geven van hoe krachtig die nabootsing kan werken en hoe je op deze wijze nieuwe manieren van ervaren schept. Velen van jullie hebben zeker de eigenaardige drang ervaren om, wanneer je iemand mank ziet lopen of iemand ontmoet met een tic in zijn gezicht, zijn lichaamshouding of gezichtsafwijking te imiteren. Heb je niet soms het onweerstaanbare verlangen gevoeld om iets te imiteren dat hoogst onwenselijk voor je is? Tegelijkertijd voel je daarbij een soort van weerzin en angst omdat je op de een of andere manier aanvoelt dat je met iets begint dat je misschien telkens weer gaat herhalen zonder ermee te kunnen stoppen. De kracht en de energieën van het scheppingsproces hebben deze uitwerking. Zij zetten zichzelf voort en alleen bewustzijn met haar weten, haar wil en vastbeslotenheid kan er een andere wending aan geven. Scheppen wordt zo'n fascinerende bezigheid en het plezier ervan zo overweldigend dat als de ziel eenmaal een negatieve richting is ingeslagen zij in de ban van het plezier in negatieve scheppingen blijft totdat het bewustzijn met een doelbewuste tegenkracht ingrijpt. Zelfs als dat wat je schept pijnlijk is, is het moeilijk daarvan afstand te doen zolang je niet wilt zien dat er ook positieve scheppingen mogelijk zijn,

Naarmate de negatieve scheppingen zich voortzetten schijnt het bewustzijn steeds meer verbrokkeld te raken. Dat is niet echt het geval, vrienden, maar je bewustzijn kan de verbinding met de wereldgeest, die je bent, alleen niet ervaren.

Ik weet niet in hoeverre deze woorden tot jullie kunnen doordringen. Maar als ze tot jullie doordringen, zullen ze wanneer je erover mediteert en nadenkt een enorme hulp blijken te zijn. Ze zullen je niet alleen helpen om de destructiviteit in je te begrijpen maar ook om de juiste manier te vinden om die te bestrijden en uit de weg te ruimen. De kracht van je geest creëert het negatieve. Maar deze kracht is juist sterker wanneer je hem ten goede aanwendt. Gebruik je hem namelijk in negatieve zin, dan zullen er altijd conflicten en tegengestelde verlangens blijven die de kracht verzwakken. Gebruik je hem echter in opbouwende, ontwikkelende zin dan hoeft dat helemaal niet zo te zijn. Als je eenmaal de omschakeling kunt maken, zal er iets in de

activiteiten en processen van de geest 'klikken'. De kracht zal een nieuwe richting inslaan en het gaat dan allemaal makkelijker en natuurlijker zonder de kwellingen die negatieve scheppingen altijd met zich meebrengen.

Hoe meer het bewustzijn zich als afgescheiden van het geheel ervaart, des te meer het verbrokkelt, des te meer structuur het nodig heeft. Het geheel van bewustzijn is ongestructureerd. Dit is de staat van zijn in al zijn gelukzaligheid. Als de desintegratie eenmaal heeft plaatsgevonden, komt langzaam de volgende ontwikkeling op gang: het 'verloren' bewustzijn werkt geleidelijk naar een toestand van zelfbewustzijn toe. In deze toestand is structuur nodig als bescherming tegen de chaos van negativiteit en destructiviteit. Wanneer je die hebt aangepakt en uit de weg hebt geruimd, heb je weer de staat van ongestructureerd gelukzalig bewustzijn bereikt. Het ego met zijn beperking *is* de structuur die de entiteit tegen zijn eigen destructieve scheppen beschermt. Het houdt dat in de hand. Pas wanneer het bewustzijn zich in de kanalen van geluk en waarheid verruimt, kan de structuur verdwijnen. Zo waren jullie op een bepaald punt in jullie evolutie chaotisch en ongestructureerd. Naarmate je groeit en je ontwikkelt, sluit de structuur deze chaos af zodat het bewustzijn zich tenminste een tijdje met de niveaus waartoe het toegang heeft, kan bezighouden zonder door de innerlijke chaos te worden gehinderd. Zo kunnen de toegankelijke denkprocessen de instrumenten worden die je een uitweg uit negatieve scheppingen en beperkende structuren wijzen.

Wanneer je door de structuur heen naar de chaos kijkt, deze begrijpt en de kracht van de denkprocessen die je voortdurend gebruikt beseft, stelt dit je in staat de neergaande lijn waarop je aanhoudend datgene zoekt wat leven, liefde, genot en geluk ontkent, wat verval, troosteloosheid en pijn uitlokt om te buigen. Dat deel van je universele Zelf dat heel is gebleven, weet dat de pijn kort duurt en een illusie is maar dat deel van je dat midden in de chaos verkeert, weet dat niet en lijdt.

Laten we nog eens samenvatten. Bewuste denkprocessen kunnen de slinger van het voortgaande destructieve scheppen doen omslaan naar de oorspronkelijke staat van bewustzijn: het doen toenemen van het hemelse scheppen. De beperkende structuur zal oplossen en de primaire staat van Zijn - ongestructureerd bewustzijn en ervaring, energie en goddelijk zijn zullen zichzelf weer in de vroegere toestand terugbrengen en jouw bestaan worden. Daar gaat het allemaal naar toe, vrienden.

Een deel van jullie werk dient daarom te zijn: orde scheppen in het verwarde functioneren van je geest, die steeds met zichzelf bezig is, die blind is voor zichzelf, en ook zien hoe die zo in zichzelf de weg kwijt raakt. Niet de wereld buiten je verwart je, maar de wereld binnenin je eigen bewustzijn met al die aspecten die ik hier heb genoemd.

Nu kun je het feit in overweging nemen dat je doelbewust constructieve gedachtevormen kunt bouwen: door bewust een toestand van geluk, leven, vervulling, waarheid, liefde en groei te verwoorden, te formuleren, te denken en te willen (in algemene zin en met alle mogelijke details die je gelukkig zouden maken). Dit kan eerst wat 'vreemd', ongewoon en onbekend aandoen: je moet ermee vertrouwd raken. Stel jezelf in de toestand voor die je je wenst en roep de universele kracht in je te hulp om je bewuste denken met de nodige scheppende energie te versterken. De wil om gelukkig te zijn moet zo sterk worden dat er geen andere mogelijkheid voor je overblijft dan de oorzaken van je ongeluk te zien en uit te bannen (waartoe je natuurlijk ook bereid moet zijn). Dan zal de scheppingskracht groeien, dan zal het goddelijke zelf je inspireren en je de weg wijzen. Dan zul je leren om die te herkennen en in je bewuste denken te ontvangen.

Dit is weer een ruwe schets of een plan voor dit werkseizoen. De voortgang die mijn vrienden hebben gemaakt zal ze in staat stellen om van wat ik hier heb gezegd gebruik te maken. Ik bedoel er *actief* gebruik van te maken en dit niet als een mooi theoretisch verhaal te lezen maar diep van binnen te weten dat de waarde ervan in de directe bruikbaarheid is gelegen, en het iedere dag van je leven toe te passen.
Op de dag dat je je destructieve scheppen gaat zien en dit welbewust verandert, doe je werkelijk iets geweldigs. De wil om gelukkig te zijn en jezelf in het leven te ontplooien is de basis van je scheppingskracht. Hoe bondiger je dit formuleert – ook wat betreft je bereidheid om houdingen die de uitwerking hinderen uit de weg te ruimen, des te meer effect heeft je scheppen.

Wees gezegend, ontvang de kracht die uitstroomt en vergroot die kracht door je bewuste, welbewuste uitdrukking en verwoording van je wil. Verwoord je bereidheid om te groeien, gelukkig en opbouwend te zijn. Doe dit niet door het op een gespannen, vasthoudende en benauwde manier te willen maar doe het ontspannen en vol vertrouwen. Beschouw alle mogelijkheden als potentiële werkelijkheden die je op het moment dat je dat weet en wilt, met je hele wezen kunt

verwezenlijken. De kracht is er, in jou. Alles wat je dient te doen is hem af te tappen. Gebruik hem, bouw met je bewuste denken de kanalen die hem vrij kunnen maken en wordt heel rustig en kalm. Luister ernaar en stem erop af. Hij is er, altijd en eeuwig, in zijn grootsheid, in al zijn prachtige wijsheid. Daarin ligt uiteindelijk de wetenschap dat er alleen maar geluk is, nu al, in jezelf."

Deze lezing werd gegeven via Eva Pierrakos in 1969.
Oorspronkelijk uitgegeven door Center for the Living Force, Phoenicia (N.Y.) onder de titel: 'Consciousness'.
Vertaling door Lidewijj Frijlink in 1980; herzien in 1986 t.b.v.Padboek 1 onder redactie van Philip Renard en in 2009 door Paul Avis
© Stichting Gemeenschap het Pad. *Uitgave 2009*

175/16